

Súd: Okresný súd Žilina  
Spisová značka: 40Csp/37/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116221109  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková  
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116221109.7

## Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou o spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava- staré mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, 811 07 Bratislava- Staré mesto, proti žalovanému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/XX, XXX XX Ž., zastúpený: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, XXX XX Ž., o zaplatenie 1.876,03 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatení sumy 501,25 € spolu s úrokom z omeškania, vo výške 8,5% ročne, zo sumy 1 876,03 € od 21.09.2013 do 20.04.2016 a s úrokom z omeškania vo výške 0,5 % ročne zo sumy 501,25€ od 21.04.2016 do zaplatenia, **z a s t a v u j e** .

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, sa žalobou doručenou súdu dňa 18.08.2016 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.876,03 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 21.09.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 11.04.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3350,40,- eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splatiť pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 69,80,- eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil spolu sumu 845,17,- eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť dlžnú sumu splácať riadne a včas, pôvodný žalovaný ho listom zo dňa 12.09.2013 vyzval na okamžité splatenie všetkých dlžných splátok. Žalovaný si túto povinnosť do dňa podania žaloby nesplnil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby je vo výške 1876,03,- eur. Žalobca žiada priznať aj úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný žalobcovi uhradiť sumu 2721,20 eur. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur.

3. Pôvodný žalobca k žalobe priložil zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 11.04.2012; predžalobnú upomienku; prehľad splátok a úhrad; osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty.

4. Uznesením č.k. 40Csp/37/2016-35 zo dňa 27.04.2017 súd v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu z právneho nástupcu pôvodného žalobcu na žalobcu uvedeného v záhlaví tohto rozsudku.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 27.12.2016, doručeným súdu dňa 27.12.2016, v ktorom uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí a v plnom rozsahu a vznáša námietku premlčania. Žalobca už v úvode pôvodnej žaloby uvádza uzatvorenie zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 11.04.2012 na základe, ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky v sume 3.350,40 eur, čo sa však nezakladá na pravde, nakoľko schválená bola suma pôžičky v bode III. v žiadosti a zmluve o poskytnutí pôžičky je vo výške 2000 eur (istina) a celkové náklady spotrebiteľa uvedené na sumu 1350,40 eur (úrok). Z uvedeného vyplýva, že žalobca poskytol sumu 2000 eur a nie sumu 3350,40 eur. Žalobca uvádza, že do podania žaloby žalovaný uhradil sumu vo výške 845,17 eur. Posledná úhrada splátky zo strany žalovaného bola dňa 20.01.2013. Ako vyplýva aj z priloženého prehľadu splátok a úhrad doručeného súdu žalobcom, uhradená suma žalobcovi vo výške spomínanej sumy 845,17 eur je v pravom stĺpci z pravej strany výpisu označeným ako „úhrada“ a končí dňom pripisovania platieb zo strany žalovaného odo dňa 20.01.2013. Z dôvodu, že sa omeškal s platbou viac ako troch splátok od dátumu 20.01.2013, žalobca mohol od žalovaného požadovať splatnosť pôžičky počnúc dňom 21.04.2013, a tým uplatniť svoje právo po prvý krát v súlade so zákonom. Na tomto základe začala planúť trojročná premlčacia lehota podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Premlčanie plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz. To znamená odo dňa, keď veriteľ objektívne mohol vykonať všetky úkony potrebné pre úspešné podanie žaloby. Je irelevantné, či tak urobil alebo nie. Dôležité je, že tak mohol urobiť. Actio nata preto nastane vtedy, keď veriteľ mohol dlh zosplatiť, a nie vtedy, kedy splatnosť z jeho strany skutočne nastala. Tým, že sa žalobca nedomáhal svojho nároku pred súdom odo dňa 21.04.2013 do dňa 21.04.2016, stal sa dlh premlčaným dňom 22.04.2016. Žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 18.08.2016, čo je 3 roky a 116 dní od začiatku premlčania podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb., t.j. od doby, kedy mohol svoj nárok uplatniť po prvý krát. Navyše, ak veriteľ môže žiadať o plnenie hneď po vzniku dlhu a túto žiadosť môže vzhľadom na § 41 ods. 3 OSP urobiť formou žaloby, tak potom žalobu možno podať hneď po vzniku dlhu. A ak možno podať žalobu, možno právo vykonať; premlčanie začne plynúť. Spotrebiteľskými zmluvami sú také zmluvy, ktorých zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností niet pochýb o tom, že sporom dotknutá zmluva uzatvorená účastníkmi konania je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou. V konkrétnej zmluve sa nakoniec naschádzajú aj neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, ktoré spôsobujú neplatnosť zmluvy, čo má za následok, že poskytnutá pôžička sa stáva bezúročnou a bez poplatkov. V konečnom dôsledku s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o pôžičku bezúročnú a bez poplatkov, tak v prípade, ak by dlh premlčaný nebol a žalobca by si svoj nárok uplatnil včas, bola by výška nezaplatenej istiny vo výške 1.154,83 eur a nie 1.876,03 eur.

6. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 12.07.2017, doručeným súdu dňa 17.07.2017, ktorým žalobu v časti o zaplatenie sumy 501,25 eur a úrokov z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1.1876,03 eur od 21.09.2013 do 20.04.2016 a úroku z omeškania vo výške 0,5% ročne zo sumy 501,25 eur od 21.04.2016 do zaplatenia vzal späť. Ďalej žalobca vo svojom podaní zo dňa 12.07.2017, doručeným súdu dňa 17.07.2017 uviedol, že žalobcom uplatnená pohľadávka, čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru čo súdu preukázal predloženou úverovou zmluvou a prehľadom platieb na úver, z ktorého je preukázaná kompletná platobná história počas trvania úverového vzťahu. Žalovaný sa poskytnutý úver v sume 2.000 eur zaviazal zaplatiť formou 48 pravidelných mesačných splátok vo výške 69,80 eur splatných k 20. dňu v mesiaci podľa č. 6, bod 6.1, 6.2 a 6.4 VOP počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20.05.2012 a poslednou 48. splátkou splatnou dňa 20.04.2016. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť na úhradu úveru sumu 3.350,40 eur. Žalovaný zaplatil do začatia konania na úhradu úveru sumu 845,17 eur (celkovo 12 úverových splátok splatných od prvej splátky splatnej dňa 20.05.2012 do 12. úverovej splátky splatnej dňa 20.04.2013 a splatných od prvej splátky splatnej dňa 20.05.2012 do 12. úverovej splátky dňa 20.04.2013 a časť 13. Úverovej splátky splatnej dňa 20.05.2013 v sume 7,57 eur, čo preukazuje predloženým prehľadom úhrad na úver. Pri posúdení bezúročnosti žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou sumou 2.000eur a sumou zaplatenou 845,17 eur, t.j. nárok na zaplatenie sumy 1.154,83 eur. Pri posúdení bezúročnosti úveru hodnota úverovej splátky pri rozložení úveru 2.000 eur na zmluvne dohodnutých 48 splátok predstavuje sumu mesačnej splátky vo výške 41,66 eur. K predčasnému zosplateniu úveru v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka nedošlo, nakoľko zmluvné strany úverovej zmluvy si nedohodli možnosť predčasného zosplatenia úveru pre prípad neplnenia úverových splátok podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Konečná splatnosť úveru tak nastala dňa 20.04.2016, t.j. splatnosťou poslednej 48. dohodnutej úverovej splátky a jednotlivé splátky amujú samostatný režim premlčania podľa

ich splatnosti. Konanie bolo začaté dňa 18.08.2016. Nepremiľčané úverové splátky v hodnote 41,66 eur / mesačná splátka pri posúdení bezúročnosti úveru sú tak splátky v poradí 16. úverovej splátky splatnej dňa 20.08.2013 do poslednej 48. splátky splatnej dňa 20.04.2016, t.j. 33 úverových splátok á 41,66 eur, spolu suma 1.374,78 eur. Na zaplatení sumy 1.374,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.374,78 eur od 21.04.2016 do zaplatenia, čo predstavuje nárok na zaplatenie neuhradených úverových splátok od splátky splatnej dňa 20.08.2013 žalobca trvá.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.12.2017, na ktoré sa ustanovil žalovaný. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.12.2017 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania s úmyslom predísť navyšovaniu trov konania a zotrval na podanom návrhu. Žalovaný prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že je presvedčený, že žalobca voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky a nečestný postup, a teda porušil viaceré ustanovenia príslušných právnych predpisov a súd by mal aj bez návrhu sa zaoberať ustanoveniami § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a posúdiť nárok žalobcu ako premiľčaný podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Tu poukazuje na to, že žalovaný prestal plniť splátky v januári 2013, o čom má súd doložené úhrady od právneho predchodcu žalovaného. Následne splátky neuhrádzal a žalobca pristúpil 20.09.2013 k zosplateniu celého úveru, o čom svedčí aj upomienka od právneho predchodcu žalobcu. Pokiaľ veriteľ zosplatnil tieto dlhy v septembri 2013, musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred septembrom 2013, pričom premiľčacia doba by sa mala začať počítať od platnosti splátky splatnej k 20.10.2013. Keď sa ale zoberie do úvahy, že pri zosplatení pôžičky postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v kontexte s § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premiľčacia doba nie od zosplatenia, ale zročnosťou nesplnenej splátky, táto nastala 20.02.2013. Vzhľadom na dĺžku premiľčacej doby 3 roky podľa § 101 Občianskeho zákonníka bol návrh podaný až 18.08.2016, teda až po uplynutí premiľčacej doby. To sme poukazovali na premiľčanie. Ďalej má za to, že zmluva o úvere nebola platne dojednaná. Pri podpise zmluvy nebol žalovaný informovaný, čo vlastne zmluva obsahuje. Má za to, že takáto zmluva je neplatná. K samotnému vyjadreniu žalobcu zo dňa 12.07.2017, ktoré bolo žalovanému doručené, popiera v ňom všetky tvrdenia žalobcu a uvádza, že toto vyjadrenie je jedna veľká hĺstka nezmyslov. V tomto podanom žalobnom návrhu žalobca uviedol, že žalovaný dlží 1 876,03 eur, ale následne po vyjadrení žalovaného žalobca podával svoje vyjadrenie, kde sám uznáva, že tento úver je bezúročný a žiada doplatiť už len sumu do istiny a poukazuje pri tom na neplatnosť zosplatenia úveru právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Consumer Finance Holding. Tu by chcel poukázať na § 40a Občianskeho zákonníka, kde je jasne uvedené, že neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju spôsobil. A to isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov. Žalovaný sa teda neplatnosti tohto úkonu vôbec nedovoľáva, takže zosplatenie je platný právny úkon, urobený právnym predchodcom žalobcu. V druhom rade by krátkou cestou do spisu založil niekoľko písomností súdu, kde hneď na prvej listine je upomienka od spoločnosti CRIF Collection Service, ktorá je z 01.03.2016 a kde je uvedené, že právny predchodca žalobcu postúpil už zosplatenú pohľadávku na túto spoločnosť, o čom neexistuje žiadny dôkaz, a preto má za to, že sa porušil zákon o bankách, § 92 ods. 5 zákona 483/2001 Z. z., kde je jasne uvedené, že platné postúpenie je až po oznámení veriteľa riadne dlžníkovi po lehote 90 dní od zosplatenia úveru a je na to 15 dňová lehota. Túto právny predchodca porušil, túto pohľadávku postúpil už vlastne v marci 2016, alebo možno niekedy pred tým, nie je o tom žiadny doklad a následne podal žalobu na súd, preto má za to, že právny predchodca žalobcu nebol aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby a žiada aby súd na základe týchto skutočností uvedených na dnešnom prednese žalobu zamietol, pretože postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia nebolo v súlade so zákonom.

8. V podaní zo dňa 29.03.2018, doručeným súdu dňa 04.04.2018 žalobca uviedol, že pokiaľ by sa aj súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu zo dňa 12.07.2017 a uznal by úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa 12.09.2013 v podobe predžalobnej upomienky ako úkon zosplatenia zmluvného vzťahu - podotýka, že akceptujúc predčasné zosplatenie pohľadávky právnym úkonom zo dňa 12.09.2013, v súlade s ust. § 103 druhá veta OZ v spojení s ust. § 565 OZ by začala odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí 16. splátky splatnej dňa 20.08.2013, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru listom zo dňa 12.09.2013 plynúť premiľčacia doba na uplatnenie práva ohľadom celého zvyšku nesplateného zosplateného úveru. Súdne konanie bolo začaté dňa 18.08.2016, t.j. pred uplynutím 3-ročnej premiľčacej doby, ktorá začala plynúť najskôr od 21.08.2013. Nie je pravda, že by nárok žalobcu bol v celom rozsahu premiľčaný. Čo sa týka vyjadrenia ohľadom aktívnej legitimácie žalobcu v spore, poukazuje žalobca na skutočnosť, že právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Žilina,

bola dňa 27.04.2017 pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu. Žalobca preto nevidí dôvod opätovne preukazovať skutočnosť, ktorú súd už vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.04.2017 vyhodnotil ako preukázanú, nakoľko pripustil vstup spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. do konania. V súvislosti so zmienou situáciou, odrážajúc sa od predchádzajúcich skúseností v prípadoch postúpených od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. predpokladá, že pohľadávka bola spoločnosť Crif-Slovak Credit bureau, s.r.o. daná na vymáhanie do mandátnej správy, s tým, že veriteľom pohľadávky ostala naďalej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. Spoločnosť Crif- Slovak Credit bureau, s.r.o. tak pohľadávku plynúcu zo Zmluvy č. 6115673 vymáhala na účet a z poverenia nášho predchádzajúceho veriteľa. Až následne bola formou Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.08.2016 pohľadávka reálne postúpená so všetkými právami z nej vyplývajúcimi, o čom už žalobca predložil relevantné dôkazy v návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu spolu s jej prílohami. Žalobca preto nevidí dôvod spochybňovať jeho postavenie v spore, nakoľko je vo veci preukázateľne plne aktívne legitimovaný. Na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a vyjadreniami žalobcu trvá v plnom rozsahu. Z dôvodu hospodárnosti konania navrhuje, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.374,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.374,78 eur od 21.04.2016 do zaplataenia, to všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

9. Žalovaný v podaní zo dňa 15.05.2018, doručeným súdu dňa 15.05.2018 uviedol, že na pojednávaní 19.12.2017, ako je zrejme zo zápisnice z predmetného pojednávania, žalobca prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne uvádza, cituje: „Tu poukazujeme na to, že žalovaný prestal plniť splátky v januári 2013, o čom má súd doložené úhrady od právneho predchodcu žalovaného. Následne splátky neuhradzoval a žalobca pristúpil 20.09.2013 k zosplatneniu celého úveru, o čom svedčí aj upomienka od právneho predchodcu žalobcu. Pokiaľ veriteľ zosplatnil tieto dlhy v septembri 2013, musel vychádzať z nezaplataenia aspoň troch splátok pred septembrom 2013, pričom premlčacia doba by sa mala začať počítať od platnosti splátky splatnej k 20.10.2013. Keď si ale zoberieme v úvahu, že pri zosplatnení pôžičky postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v kontexte s § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale zročnosťou nesplnenej splátky, táto nastala 20.02.2013. Vzhľadom na dĺžku premlčacej doby 3 roky podľa § 101 Občianskeho zákonníka bol návrh podaný až 18.08.2016, teda až po uplynutí premlčacej doby.“ Vo vyjadrení žalobca uvádza: „pokiaľ by sa aj súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu zo dňa 12.07.2017 a uznal by úkon právneho predchodcu žalobcu zo dňa 12.09.2013 v podobe predžalobnej upomienky ako úkon zosplatnenia zmluvného vzťahu - podotýkame, že akceptujúc predčasné zosplatnenie pohľadávky právnym úkonom zo dňa 12.09.2013, v súlade s ust. § 103 druhá veta OZ v spojení s ust. § 565 OZ by začala odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí 16. Splátky splatnej dňa 20.08.2013 ( v zmysle článku 6.2 VOP sú splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci), pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru listom zo dňa 12.09.2013 plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva ohľadom celého zvyšku nesplateného zosplatneného úveru. Súdne konanie bolo začaté dňa 18.08.2016, t.j. pred uplynutím 3- ročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť najskôr od 21.08.2013.“ Tieto tvrdenia žalobcu žalovaný popiera, pretože posledná zaplataená splátka podľa výkazu úhrad, ktoré doložil žalobca je január 2013 vo výške 45,30 eur. Hoci to žalobca popiera je to pre strany sporu nesporné. Ďalej uvádza, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti v poradí 16. splátky splatnej dňa 12.09.2013, no kto túto zásielku prebral je sporné, pretože žalovaný to nebol a je to zrejme aj z predloženej doručky žalobcu. Nevie o čo išlo žalobcovi predložením predmetnej doručky na meno osoby, ktorá nie je predmetom konania, ale podľa názoru žalobcu porušil ustanovenie zákona o ochrane osobných údajov. K ďalším tvrdeniam žalobcu, a to: „Z dôvodu hospodárnosti konania navrhuje, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.374,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.374,78 eur od 21.04.2016 do zaplataenia, to všetko v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia“ žalovaný uvádza, že žalobca týmto odsekom žiada úrok z omeškania odo dňa 21.04.2016. Ako dospel tomuto dátumu sám žalobca? Z dôvodu, že žalovaný sa omeškával s platbou viac ako troch splátok od dátumu 20.01.2013, žalobca mohol od žalovaného požadovať splatnosť pôžičky počnúc dňom 21.04.2013, a tým uplatniť svoje právo po prvýkrát v súlade so zákonom. Sám žalobca tak preukázal, že vedel o tom, že sa domáha na súde premlčanej pohľadávky, len sa snaží zavádzať súd a žalovaného ako priemerného spotrebiteľa svojimi meniacami sa vyjadreniami. Na začiatku sa domáhal sumy 1876,03 eur, neskôr zobral žalobu späť v časti o 501,25 eur, čiže sa domáhal sumy 1.374,78 eur.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.02.2019, na ktoré sa ustanovil žalovaný a jeho zástupca. Na pojednávanie sa neustanovil žalobca, ani právny zástupca žalobcu, ktorí podaním zo dňa 29.03.2018 žiadali ospravedlniť neúčast' na pojednávaní a v celkom rozsahu zotrvali na žalobnom návrhu. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v doterajších podaniach a navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z predloženej zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 6115673 uzatvorenej dňa 11.04.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu spol. Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (č.l. 3 spisu) vyplýva, že spol. Consumer Finance Holding a.s. na základe uzatvorenej zmluvy poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2000,- eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 48 mesačných splátkach vo výške 69,80,- eur, t.j. spolu sumu 3350,40,- eur.

13. Z predloženého prehľadu úhrad a splátok (č.l. 6 spisu) vyplýva, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil na daný záväzkový vzťah spolu sumu 845,17,- eur, pričom jeho dlh ku dňu podania žaloby bol vo výške 1.876,03,- eur.

14. Listom zo dňa 26.09.2013 žalobca oznámil žalovanému, že vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

15. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.12.2011 do 31.12.2012, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. i/ cit. zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

17. Podľa ust. § 2 písm. a) cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania [5a) napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov].

18. Podľa ust. § 2 písm. b), d), g), h), i), j) a l) cit. zákona, na účely tohto zákona sa rozumie b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa ust. § 24 ods. 1 cit. zákona, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

20. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len ako „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 100 ods. 3 OZ, nepremľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

23. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa ust. § 40a OZ, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovoľá. Neplatnosti sa nemôže dovoľávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

28. K prvej vete výroku rozsudku súd uvádza nasledovné:

29. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

30. Podľa ust. 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

31. Podľa ust. 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby v časti zaplatenie sumy 501,25 € spolu s úrokom z omeškania, vo výške 8,5% ročne, zo sumy 1 876,03 € od 21.09.2013 do 20.04.2016 a s úrokom z omeškania vo výške 0,5 % ročne zo sumy 501,25€ od 21.04.2016 do zaplatenia, súd prvou vetou výroku tohto rozsudku rozhodol o zastavení konania o žalobe žalobcu v časti zaplatenie sumy 501,25 € spolu s úrokom z omeškania, vo výške 8,5% ročne, zo sumy 1 876,03 € od 21.09.2013 do 20.04.2016 a s úrokom z omeškania vo výške 0,5 % ročne zo sumy 501,25€ od 21.04.2016 do zaplatenia.

33. K druhej vete výroku rozsudku súd uvádza nasledovné:

34. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd konštatuje, že pri posudzovaní tohto prípadu je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe predmetnej zmluvy o pôžičke sa aplikujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

35. Žalobca sa v konaní žalobou v zmysle jeho ďalších podaní domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.374,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.374,78 eur od 21.04.2016 do zaplatenia a nahraďiť mu trovy konania. Žalovaný vzniesol námietku premlčania (na premlčanie je však povinný súd prihliadnuť aj ex offa v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), pričom súd dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný platiť mesačne splátky vo výške 69,80 eur. Žalobca splatil sumu spolu vo výške 845,17 eur, ktorú sumu žalobca tvrdil a vyplýva to tiež z prehľadu splátok. Táto suma podľa žalobcu predstavuje 12 mesačných splátok a časť 13. vo výške 7,57 eur.  $12 \times 69,80 + 7,57 = 845,17$  eur. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný splatil 12 mesačných splátok a 13. -tou sa dostal do omeškania, tak podľa daného sa žalovaný dostal do omeškania 13-tou splátkou, splatnou dňa 20.05.2013, nakoľko touto splátkou splatil len 7,57 eur.

36. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú dohodnutú splátku k určitému termínu. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle §103 veta prvá Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh. V prípade, ak niektorá splátka nie je včas zaplatená, môže byť dohodnuté, prípadne stanovená rozhodnutím tzv. strata výhody splátok. V prípade, že sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom. V posudzovanej veci došlo k tomuto uplatneniu práva s následkom zročnosti celého dlhu listom zo dňa 26.09.2013, ktorým žalobca žalovanú vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

37. Pokiaľ aj žalobca tvrdí, že zosplatenie celého dlhu listom zo dňa 26.09.2013 bolo neplatné, tak súd poznamenáva, že v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, neplatnosti sa nemôže dovolávať, ten, kto ju spôsobil a nakoľko sa žalovaný výslovne neplatnosti nedovoľáva, súd považuje zosplatenie úveru zo strany žalobcu za platné. Veriteľ má právo, pri porušovaní povinnosti, spočívajúcej v nezaplatení niektorej zo splátok, žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľovi, ktoré právo vyplýva výlučne z ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Súd konštatuje, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak veriteľ využije svoje právo vyplývajúce veriteľovi z ust. § 565 Občianskeho zákonníka a oznámi dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky tak, ako to bolo v danom prípade, keď veriteľ vyzval listom zo dňa 26.09.2013 dlžníka na okamžitú úhradu všetkých splátok jednorazovo, potom premlčacia doba v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky splatnej 20.05.2013 začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaného zo zmluvy o úvere uplatnil až návrhom na začatie konania podaným na súde dňa 18.08.2016, je návrh žalobcu premlčaný.

38. Vzhľadom k tomu, že žalovaná v konaní vzniesla dôvodnú námietku premlčania, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom sa už nezoberala opodstatnenosťou uplatnenej pohľadávky žalobcu.

39. K tretej vete výroku rozsudku súd uvádza nasledovné:

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

42. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Nakoľko bol v konaní plne úspešnou stranou žalovaný (súd konanie v časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol), prináleží žalovanému nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by jej doposiaľ nejaké trovy vznikli, súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/ 544/2015 zo dňa 26.10.2016 rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ( t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.